

Gizli Merdiven

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Merdiven

Yavuz DEMİRKİRAN

Lucy, sıcak kahverengi tenli, kırmızı kurdeleyle bağlanmış omuz hizasında kıvrıkcık siyah saçlı ve hayranlıkla dolu büyük ela gözlü meraklı bir kızdı. Mavi bir elbisenin üzerine sarı bir yağmurluk giyer ve içinden bir defterin ucu görünen mor bir sırt çantası taşırdı. Her gün, kimsenin cevaplayamadığı büyük sorular sorardı. 'Gökyüzü neden mavi?' diye sordu. 'Kuşlar geceleri nerede uyur?' Bay Pennywhistle gülümsedi ve 'Bilmiyorum, Lucy. Ama böyle soru sormanı çok seviyorum,' dedi.

Bir sabah Lucy, 'Kuşlar elleri olmadan yuvalarını nasıl yapar?' diye sordu. Sınıf sessizleşti. Bay Pennywhistle yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve beyaz bıyığını çekiştirdi. 'Bu harika bir soru,' dedi. 'Emin değilim!' Teneffüste Lucy tek başına oturup düşündü. Birden sınıfın arkasında tuhaf bir şey fark etti: havaya doğru kıvrılan dar bir ahşap merdiven. 'Bu nereden çıktı?' diye fısıldadı.

Lucy yaklaştı. Merdiven eski ve gizemli görünüyordu, basamakları parlıyor gibiydi. İlk basamakta turuncu-kırmızı göğüslü, gagasında bir dal tutan tombul bir kıvılgardan oturuyordu. 'Merhaba!' diye cıvıladı kıvılgardan. 'Ben Pip. Yuvaları öğrenmek ister misin?' Lucy'nin gözleri kocaman açıldı. 'Evet!' dedi ve Pip'in peşinden merdivenlerden yukarı çıktı. Her basamakta etrafındaki dünya değişiyor, hava taze yaprak ve çiçek kokuyordu.

Merdivenin tepesinde Lucy kendini güneşli bir bahçede buldu. Pip bir çalıya uçtu ve ona dallardan ve yosundan yapılmış bir yuva gösterdi. 'Beni izle,' dedi Pip. Bir dalı yerleştirdi, sonra gagasıyla ördü. Lucy defterini çıkardı ve dikkatlice yazdı. 'Onları birbirine örüyorsun,' dedi. 'Tıpkı bir sepet gibi!' Pip başını salladı. 'Tekrar tekrar yapmak mükemmelleştirir,' diye cıvıladı. Lucy dikkatli gözleminden gurur duyarak gülümsedi.

Merdivenlerde Lucy, 'Yapraklar sonbaharda neden renk değiştirir?' diye merak etti. Merdiven parıldadı ve kendini bir ormanda buldu. Kırmızı ve altın rengi yapraklar süzölüyordu. 'Yakından bak,' dedi Pip. Lucy yeşil yaprakların sarıya ve kırmızıya döndüğünü fark etti. Bir yaprağı dokundu ve kuruyup gevrekleştiğini gördü. 'Yeşil soluyor,' dedi, 've diğer renkler ortaya çıkıyor!' Bunu yazdı. 'İşte bu yüzden!'

Sonra Lucy, 'Çalgılar nasıl ses çıkarır?' diye sordu. Merdiven onu davullar, flütler ve bir gitarla dolu bir müzik odasına götürdü. Pip bir davula vurdu. 'Bum!' diye cıvıladı. Lucy bir gitar telini çekti. 'Tınnn!' Telin titrediğini hissetti. 'Tel sallanıyor ve ses çıkarıyor!' dedi. Flüte üfledi. 'Hava da titriyor!' Defterine yazdı: 'Titreşimler ses çıkarır.' Öğrenmek eğlenceliydi!

Lucy daha çok basamak tırmandı ve kendini yine okulda buldu, ama merdiven hâlâ oradaydı. Bay Pennywhistle'a koştu. 'Kuşların yuvalarını nasıl yaptığını biliyorum!' dedi. 'Yaprakların neden renk değiştirdiğini de! Çalgıların nasıl ses çıkardığını da!' Bay Pennywhistle'ın kırışık gri gözleri kocaman açıldı. 'Bunların hepsini nasıl öğrendin?' diye sordu. 'Dikkatlice gözlemledim,' dedi Lucy. 'Cevaplar tam önümdeydi.' Bay Pennywhistle ısıltı ısıltı gülümsedi.

Ertesi gün Lucy başka bir büyük soru sordu: 'Yıldızlar neden parıldar?' Merdivene koştu, ama merdiven gitmişti. Sınıfın arkasını aradı, ama sadece çimen vardı. 'Nereye gitti?' diye fısıldadı. Pip orada değildi. Lucy biraz üzüldü. Ama sonra hatırladı: hâlâ gözlem yapabilirdi. Gökyüzüne baktı ve yıldızları düşündü.

O gece Lucy penceresinin yanında oturup yıldızları izledi. Titreşiyor gibi göründüklerini fark etti. 'Belki hava hareket ediyor ve onları parıltatıyor,' dedi. Defterine yazdı: 'Yıldızlar hava hareket ettiği için parıldar.' Merdivene ihtiyacı yoktu. Soru sorabilir ve yakından bakarak cevapları bulabilirdi. Ertesi sabah Bay Pennywhistle'a anlattı. 'Sen gerçek bir bilim insanısın,' dedi gülümseyerek.

Okulda Lucy keşiflerini arkadaşlarıyla paylaştı. 'Kuşlar yuvalarını sepet gibi örer,' dedi. 'Yapraklar yeşil solunca renk değiştirir. Çalgılar titreşerek ses çıkarır!' Arkadaşları çok şaşırdı. 'Nereden biliyorsun?' diye sordular. 'Dikkatlice gözlemledim,' dedi Lucy. 'Ve sorular sordum.' Bay Pennywhistle başını salladı. 'Soru sormak öğrenmeyi eğlenceli kılar,' dedi. 'Ve dikkatli gözlem şaşırtıcı keşiflere yol açar!'

Lucy 'Benim Büyük Sorularım' adında bir defter başlattı. Her gün yeni bir soru yazıyor ve izleyip dinleyerek cevabı bulmaya çalışıyordu. Bazen Bay Pennywhistle'a soruyor, bazen kendi kendine çözüyordu. 'Salyangozların neden kabukları var?' diye yazdı. 'Örümcekler ağlarını nasıl örer?' Resimler çizdi ve notlar aldı. Dünya harikalarla doluydu ve o keşfetmeye hazırdı.

Bir öğleden sonra Lucy Pip'i pencere kenarında gördü. Gagasında bir dal, sol kanadında beyaz bir tüy vardı. 'Döndün!' dedi. Pip cıvıladı ve sınıfın arkasındaki eski yere uçtu. Lucy peşinden gitti. Merdiven yine oradaydı, parıldıyordu. 'Onu yalnızca kimsenin cevaplayamadığı bir soru sorduğunda görürsün,' dedi Pip. 'Ama ona her zaman ihtiyacın olmaz. Gözlerin ve aklın var.'

Lucy gülümsedi. 'Biliyorum,' dedi. 'Ama keşfetmek eğlenceli.' Merdivenleri son bir kez tırmandı. Tepede gökyüzüne doğrultulmuş bir teleskop buldu. İçinden baktı ve Ay'ın kraterlerini gördü. 'Vay!' dedi. 'Ay'ın delikleri var!' Bunu yazdı. Sonra merdiven solmaya başladı. 'Hoşça kal, Pip!' diye seslendi. 'Başka bir büyük sorum olduğunda görüşürüz!'

Okula dönen Lucy Bay Pennywhistle'a teleskoptan bahsetti. 'Ay'ın kraterleri var,' dedi. 'Onları gördüm!' Bay Pennywhistle ellerini çırpı. 'Sen harika bir gözlemcisin, Lucy,' dedi. 'En iyi cevaplar sihirden değil, dikkatli gözlemden gelir. Soru sormaya devam et.' Lucy başını salladı. Her zaman meraklı olacağını biliyordu. Ve bu harika bir şeydi.

O günden sonra Lucy büyük sorular sormaya devam etti. Kuşları, yaprakları ve yıldızları izledi. Sesleri dinledi ve defterine yazdı. Bazen merdiven belirdi, bazen belirmedi. Ama Lucy aldırmadı. Dünyanın cevaplarla dolu olduğunu öğrenmişti, yeter ki bakmaya zaman ayır. Ve soru sormak her günü bir maceraya dönüştürüyordu.

Bay Pennywhistle Lucy'nin defterini sınıf duvarına astı. 'Bizim Büyük Sorularımız' adını verdi. Lucy sarı yağmurluğu içinde dimdik durdu, kırmızı kurdelesini dalgalanıyordu. 'Sırada ne soracaksın?' diye sordu Bay Pennywhistle. Lucy sırtıttı. 'Henüz bilmiyorum,' dedi. 'Ama öğrenmek için sabırsızlanıyorum!' Ve oynamaya koştu, bir sonraki gizem için hazırды.